

Vivim bolcats sobre nosaltres mateixos. Pentecosta

Dv, 13/05/2016 per Josep Lluell
[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Pentecostés. Cicle C.

Barcelona, 15 de maig de 2016

Segons la tradició bíblica, el pecat més gran d'una persona és viure amb un cor reclòs, tancat, endurit, un cor de pedra i no de carn: un cor obstinat i torçat, un cor poc net.

Qui viu reclòs no pot acollir l'Esperit de Déu; no pot deixar-se guiar per l'Esperit de Jesús.

Quan el nostre cor està reclòs
-els nostres ulls no hi veuen
-i les nostres oïdes són incapaces d'escoltar.

Vivim separats de la vida, desconnectats.

El món i les persones estan a fora i joestic reclòs aquí dins.

Una frontera invisible ens separa de l'Esperit de Déu que dona vida a tot i a tothom.

Amb un cor tancat és del tot impossible sentir la vida com la sentia Jesús.

Només quan la porta del nostre cor comença a obrir-se, som capaços de captar-ho tot a la llum de Déu.

Quan el nostre cor està reclòs, vivim bolcats sobre nosaltres mateixos
-insensibles a l'admiració i a l'acció de gràcies.

Déu ens sembla un problema i no el Misteri amorós que ho omple tot.

Només quan el nostre cor s'obre, comencem a intuir aquest Déu en el que vivim, ens movem i existim.

Només aleshores comencem a invocar-lo com a Pare amb el mateix esperit de Jesús.

Quan el nostre cor està reclòs, en la nostra vida no hi ha compassió

-no sabem sentir el sofriment dels altres
-vivim indiferents als abusos i a les injustícies que destrueixen la felicitat de tanta

gent.

Només quan el cor s'obre, comencem a intuir amb quina tendresa i amb quina compassió Déu mira les persones.

És aleshores quan escoltem la principal crida de Jesús: Sigueu compassius com ho és el vostre Pare.

La conclusió és prou clara i motivadora.

Sempre que l'esperit humà treballa i s'afanya per la pau, per la concòrdia, per comprendre l'altre o simplement per escoltar-lo, el treball per acabar amb les desigualtats -que són el que més ens divideix i ens contraposa-, tot el que vagi en aquesta direcció és la prova que podem tenir els humans de què l'Esperit de Déu està amb nosaltres

-ens guia

-ens condueix

-i ens envigoreix.

Tot el que no sigui això, es queda en pietismes enganyosos i mentiders.

Es queda en fal·làcies espirituals que no serveixen per a res de bo.

De qui fem cas: de l'Esperit de Déu o dels nostres egoismes?